Ч. 22 Субота 29 січня (10 лютого) 1900. Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. свят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і з ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(Угодові конференциї. — З угорского сойму. — Закон о фльоті в німецкім парляменті. — З полудневої-африканьскої війни).

На вчерашнім засіданю підкомітету ческого відділу угодової конференциї, присьвяченім обговореню справи язикової в автономічних урядах Чехії, прийшло по основній дискусиї до порозуміня в кількох точках між Чехами і Німцями. Обговорене деяких спірних справ відбуде ся в понеділок рано. Комунікат оголошений о передвступних нарадах послів ческого клюбу і консервативної більшої посїлости в Чехії і Мораві каже: Посли Букоа і Енґель одержали порученє звернути на то увагу, що мимо ухвали, що наради угодової комісиї мають бути тайні, богато подробиць дістало ся до віденьских часописий. Дальше ухвалено вказівки для членів субкомітету для инших предметів нарад конференциї, між иншими в справі реформи ческої ординациї виборчої. — Morawska Orlice остерігає Чехів, аби не маловажили вислїдів угодових конференций. Та часопись каже, що навіть колиби конференциї не удали ся, то по кількаразових виборах, прийшло би до заведеня нового реґуляміну палати та до видания язикового закона дорогою розпорядженя. Але навіть колиби накиненє язикового закона не довело до ладу, то і тоді ще не виходило би з того, що радикальна політика мусить побідити. Орґан пос. Страньского Lidove Noviny жадає, аби дільність конференций була розширена і на Шлезк

В угорскім соймі ведуть ся тепер наради над буджетом. В дискусиї на вчерашнім засїданю промавляв міністер скарбу Люкач, і обговорюючи подрібно буджет і фінансове положенє на Угорщині, виступив против бесїдників опозициї. Між иншими заявив міністер, що вправді він противний картелям, однако суть такі галузи промислу, для котрих конечно треба признати потребу картелів в інтересі їх розвою і з огляду на заграничну конкуренцию. То дотикає особливо промислу нафтового і зелїзного. Отже міністер не уважає за відповідне виступати против тих картелів в дорозі закона.

Німецкий парлямент розпочав вчера наради над законом о побільшеню фльоти. Перший забрав голос в імени правительства адмірал Тірпіц і заявив, що саме послїдні два роки найліпше доказали конечність скріпленя фльоти. Бесїдник вказує на то, о кілько сильнійші від німецкої фльоти суть фльоти инших держав, та яка небезпечність грозить Німеччині, особливо в конкуренциї економічній, котра стає чим раз більшою. Воєнної маринарки не можна сотворити в однїй хвили, особливо на случай наглої небезпечности, на то потреба довшого часу. Загальна сума, якої правительство жадає, виносить 800 міліонів марок, і розложена аж до р. 1920, так, що річно треба видавати по 40 міліонів. В часї війни годі було охоронити з дотеперішною фльотою німецкі торговельні кораблї, впрочім війни можна оминути лише по скріпленю фльоти. Не можемо знати — сказав вкінци Тірпіц — з яким ворогом випаде колись Німеччині бороти ся. — Против предложеня заявили ся доси два сторонництва, а то католицке центрум і социялісти. Инші сторонництва заповіли, що будуть голосувати за законом.

З полудневої Африки надходять дуже суперечні вісти, з котрих годі виробити собі ясний образ теперішного положення на театрі війни. Певна лиш річ, що над Туґелею ведуть ся безнастанно борби, але здасть ся, що ті борби мають на цїли відвернути увагу Бурів від північного Капляндү, звідки Анґлїйцї наміряють ударити на Оравію. — З своєї головної кватири Спірманскамп телеґрафував оногди вечером ґен. Буллер: В понеділок перейшли анґлїйскі войска Туґелю, приготовивши собі похід під дуже сильним огнем артилєриї. Того самого дня одержала піхота приказ уступити Той рух довершено з поводженєм серед сильного граду куль. Була то величава акция що закінчила в знаменитий спосіб уданий напад. Той уданий напад подав нам можність займити на всхіднім крилї місцевість Валькранц. Дальший похід поки що неможливий, бо Бури окружають нас від Спіонкопу і Дорн-Клюф. Наші страти, хоч їх числять на 260 людий, суть малї супротив користий, які ми осягнули. Положенє знов поліпшає ся; задача, яку ми собі поставили тяжка, але маємо на стілько сил, аби єї виповнити. — З анґлїйских часописий Times не дуже вірить в удачу походу Буллєра, але инші часописи, як Standard і Daily Telegraph мають повну надію, що Анґлїйцям таки вкінци удасть ся освободити ґен. Гвайта і виперти Бурів за границю Наталю.

---

18)

Передрук заборонений.

ДОНЬКА КОРОЛЯ ЄГИПЕТСКОГО.

Історична повість Юрия Еберса

(Авторизований переклад з шіснайцятого німецкого видання.)

Переклав Кирило Вербин.

(Дальше).

Коли наконець недалеко міста померших вийшли на вільну-площу, окружену будами ремісників [1]), почув ся серед товпи ідучої за ними пустий крик. Діти викрикували з радости, жінки кликали їх, а якийсь голос, що перекрикував всїх, кричав: Ходіть сюди до притвора сьвятинї а будете видіти діло великого чародія, що єсть родом з оаз на лїбійскім заході, а котрого Хунзу, податель добрих рад, і велика богиня Гект надїлили всїми чудотворними силами [2]).

— Ходіть зі мною до сеї малої сьвятинї! — сказав товмач. — Побачите зараз дивні річи!

По сім став він тиснути ся з Перзами крізь масу Єгиптян, відтручуючи на бік то якусь голу дитину, то жовтаву жінку, і вернув зараз з якимсь єреєм, що завів чужинців аж на сам конець притвора сьвятинї. Тут стояв якийсь чоловік, убраний як би якийсь єрей, помежи кількома скринками і коробками. Двох муринів стояло коло него на земли на колїнах.

Лїбієць [3]), чоловік величезного росту, жиластий, з пронизуючими чорними очима, держав в руці якийсь деревляний подовгастий інструмент до граня, а єму доокола грудий і рук вило ся кілька змий, званих в Єгиптї, що они їдовиті.

Коли він побачив Перзів перед собою, поклонив ся низько, запросив їх торжественним знаком, щоби они придивляли ся, скинув з себе білу одіж і почав показувати з тими змиями великі штуки.

То давав ся їм так кусати, що аж ясна кров капала єму з лиця, то змушував їх голосом своєї сопівки, щоби підоймили ся до гори і нїби танцювали, то плюючи їм в пащу, робив з них нїби якісь патики без житя. Відтак пустив всї змиї на землю і почав танцювати помежи ними як шалений, і не настолочив анї одного зьвіряти, навіть не доторкнув ся єго.

Чародій крутив ся та викручував своїми жиластими ногами і руками як скажений, аж очи виступили єму на верх з голови а на устах показала ся кровава піна.

Нараз повалив ся на землю як би неживий. На єго тїлї не видко було нїякого руху, лиш уста дрожали і дав ся почути шипячий свист. На той знак прилїзли до него змиї та обвинули ся єму доокола шиї, доокола ніг і тїла мов би живі обручки. Наконець встав він і почав сьпівати пісьню о чудесній силї божества, котре єго на свою власну славу зробило чародієм.

Відтак більшу часть змий посклaдав до скринки; лиш кілька, мабуть свої улюблені, задержав на собі нїби замість нашийника та нараменників.

Яко другу часть свого представленя показав він кілька добре виконаних фаринницких штук. Він їв запалений лен, поклав собі

---

[1]) Ремісники в Єгиптї працювали тогди як тепер на дворі або в стоячих отвором робітнях.

[2]) Що такі чародії і заклиначі гадин не були в старім Єгиптї велика рідкість, видко із многих місць в біблїї та з оповідань стародавних людий. Ще й нинї живе в Каїрі яких 300 заклиначів гадин, а як в Каїрі так і в Танті, Суесї, Асуанї і т. д. єсть богато фаринників. (Слово „фаринник" — Taschenspieler або Gaukler, від чого пішло ческе „kejklíř", і польске „kuglarz" — уживає ся у нас дуже рідко і звичайно лиш в злім значіню і в гнїві до прозивания та означає того, що туманить людий, піддурює. Яке єсть походженє сего слова, чи може не стоїть оно в якій звязи зі словом „фараон", може перекрученє фараонник — фаринник? — годі знати. Впрочім слово се знаходить ся і в німецко-рускім словари Партицкого). Еберс вибрав тут богів Хунзу і Гект так сказати би на патронів чародія, бо образу бога Хунзу уживано до проганяня злих духів, а богиня Гект таки була опікункою магів або чародіїв.

[3]) Західне побереже Ніля з краєм поза ним називано Лїбією; лїбійский номос лежав в північно-західнім Єгиптї і там в стороні званій Мармаріка, котра вже має характер пустинї, було особливо богато гадин.

Новинки.

Львів дня 9-го лютого 1900.

— З україньско-руского драматичного товариства імени Котляревского. В суботу 10-го с. м. устроюе товариство імени Котляревского вечерниці з танцями в сали „Рускої Бесіди“. Осібних запросин не розсилає ся. Вступ 1 корона. Початок о 9-ій год. Чистий дохід на будову руского театру у Львові.

— Запала в землю. Незвичайна катастрофа лучила ся сими днями в околици міста Ліеж, в Бельгії. В малім сільци Ле Валь Сен-Лямбер отворолила ся пропасть в огороді пані Прімезон, що разом з своею дочкою стояла на порозі дому. Аби пересьвідчити ся, що стало ся, поступила кілька кроків наперед, але земля усунула ся з під еї ніг і она упала в пропасть, глубоку на яких 50 метрів. О ратованю нещастної не було й бесіди, бо земля кождої хвилї усувала ся чим раз більше. Подібна пригода лучила ся в тій самій місцевости перед кількома лїтами на одній улици, а тоді запав ся в землю цілий дім, на щасте не замешканий. Причина тих явищ має бути та, що в околици були колись копальні вугля, тепер вже покинені, отже потворили ся під землею порожні місця, так, що она западае ся.

— Борба з медведем. З Перегиньска пишуть: Дня 2 лютого с. р показав ся на границі межи Лецівкою а Ріпним якийсь дикий зьвір. Перший спостеріг его Данило Шумей з Лецівки і дав о тім знати до села. Зараз в полудне вибрали ся в ту сторону дозорець лїсничний Д. з Лецівки в товаристві побережника з Дуби і Ріпного, а також Данила Шумея і Тимка Швидея з Лецівки. Коли прийшли в поближе означеного місця, зачули якийсь писк, як-би кволене якогось птаха. Дозорець Д., хотячи переконати ся, звідки писк походить, зблизив ся і увидів туй перед собою якесь гнїздо устелене з галузя дерева. Нагло із тої кривки суне на него величезний медведище, і то самиця, лишивши свое здаесь новонароджене мале в гнїздї. Перестрашений дозорець Д. всунув медведеви межи очи один стріл зі стрільби, а сам скочив у бік. Но медвідь також скрутив ся, вхопив дозорця Д. за колїно лївої ноги і зачав драпати і гризти. Перестрашений Д. упав на землю, обернув стрільбу і зачав кольбою валити медведя по голові та кричати до товаришів о поміч. Но кождий бояв ся рушитись з місця. Тогдї пес дозорця Д., учувши переразливий крик свого пана, хапае медведя за задні лаби. Медвідь обертаесь на пса і в той спосіб увільняе дозорця Д. із своеї „опіки“. Но замість пса спостерігае медвідь Данила Шумея, що припер ся до бука і розганяе ся до него. Данило зачав утікати на бука, но медвідь досяг его і струтив майже омлїлого з переструху на землю. В тім прискакуе знов пес і відвертае увагу медведя — а в той спосіб і Данило Шумей уходить від нехибної смерти. Тяжко раненого і окровавленого дозорця Д. знесли товариші на руках до Ріпного, де заосмотрив его лїкар Секанина, спроваджений зараз із Перегиньска. Після его осуду рани не небезпечні.

— Нещастні пригоди на провінциї. В Стрию на дорозї до тартаку братів Гредель впала на переходячого робітника підтята тополя і убила его на місци. Полишив він пятеро дітий без заосмотреня. Вина смерти робітника паде на згаданих підприемців, котрі стинають тополї при дорогах, не заховуючи осторожности — Іван Шимків з Чорнокінців великих, пов. гусятиньского, збирав дня 21 січня дерева в тамошнїм лїсї, а підчас того хтось стрілив до него. Шимків помер пятого дня, а за виновником заряджено слїдство.

— Злодій в військовім мундурі. Ві второк по полудни зайшов до палати ґр. Потоцкого при ул. Оссолїньских якийсь вояк і украв зі стола в передпокою 40 зр. Один зі служби спостеріг злодія і хватив его за ковнір, але звинний вояк укусив его в руку, вибіг на улицю і пігнав в напрямі головної почти. Улицею Оссолїньских переїзджало саме тоді двох офіцирів. Один з них чуючи голоси: „лови злодія“, пустив ся за ним на кони, але тимчасом утікаючий сховав ся до сіний найблизшої камяницї. Завізвана войскова патроля найшла злодія аж на піддашу, де зарив ся в пісок. Однак показало ся, що се був „цивільний“ злодій, перебраний лишень в войсковий мундур, який передше украв.

Телеґрами.

Відень 9 лютого. Wiener Ztg. оголошуе: Цісар іменував о. Омеляна Білиньского, крилошанина греко-кат. митроп. консисторії у Львові членом галицкої ради шкільної краевої.

Прага 9 лютого. В положеню в ческих кругах копальняних, обнятих страйком, нема ніякої зміни.

Льондон 9 лютого. На ґен. Макдональда під Кодронсберґ напало 1200 Бурів. Анґлїйці відбили напад. — В войскових кругах гадають, що Буллер вже в половині дороги до Ледісміт.

Льондон 9 лютого. На вчерашнім засїданю парляменту повідомив палату секретар міністерства війни Вайндем, що правительство висилае дальше войска до полудневої Африки, так що анґлїйскі сили будуть там числити 194.000 людий.

Переписка зі всіми і для всіх.

Просимо не присилати ані марок листових ані карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаемо нікому.

Оповістки.

— Маю на продаж 30 улиїв. Хто би мав охоту купити, зволить зголосити ся під адресою: Е. Скарбек, вдовиця по народнім учителю у Вибранівці, почта в місци.

— Подяка для Вп. п. Івана Плейзи (варстат знарядів господарских в Турці коло Коломиї). Куплений за 25 зр. млинок до чищеня всякого рода збіжа, виробу п. Плейзи есть дуже добрий для нас хліборобів, а то длятого, що рух его есть легкий, ділане скоре.

в око самим кінчиком меч, і танцюючи, держав его заедно в одній мірі, витягав египетским дітем довгі шнурки і стяжки з носа, показував звістну штуку з кульочками і кубками, а вже найбільшого наробив дива, коли з пять струсиних яець видобув пять молоденьких криликів.

Перзи зовсім не належали до невдячної части видців; противно, таке ще ніколи невидане видовище зробило на їх душу глубоке вражіне.

Їм здавало ся, що они десь в сьвітї чудес; гадали собі, що они із всіх дивних річий в Египті побачили тепер щось вельми нечуваного.

Мовчки вернули они знову до красших улиць, та й не добачили того, як богато було межи тими Египтиянами, що їх окружали, людий без рук та з повідрізуваними носами і ухами. Ті покалїчені люди не представляли Азиятам щось незвичайного, бо і у них за многі провини відрубувано части тїла. Як би они схотіли були розвідувати ся, то були би довідали ся, що в Египті той, котрому руку відтяли то фальшівник, котрому доказано его провину, що женщина без носа то чужолюбниця, що той котрому язик відрізали то зрадник держави або клеветник, мужчина без ух то шпигун, а кожда блїда несповна розуму женщина, то убийниця дитини, котра за кару за свій злочин мусїла через три дни і три ночи держати на руках удушене немовлятко.

А котраж женщина могла остати ся при здоровім розумі по тім часї, коли еї мука скінчила ся?

Майже всї карні закони у Египтиян мали з одної сторони ту ціль, щоби покарати за злочин, з другої же, не допустити до того, щоби виновник міг знову повторити свій перший злочин.

Тепер спинив ся похід, бо численна товпа людий збігла ся коло одного з найкрасших домів при улици, що вела до сьвятинї Неіт, в котрім кілька его вікон (більша часть вікон виходила звичайно на подвіре і до города) були позамикані віконницями.

В дверех того дому стояв якийсь старий чоловік в простій білій одежи ерейского слуги і кричав та не дав кільком другим людем з того самого стану виносити з дому якусь велику скриню.

— Хто вам позволив обкрадати мого пана? — кричав він і кидав ся від злости. — Я тут сторож сего дому, а мій пан коли его післав Его Величество [4]) король до Перзиї, боги би еї побили, наказав менї особливо добре пильнувати сеї скринї, в котрій знаходять ся его письма.

Успокій ся, старий Гібе! — відозвав ся слуга сьвятинї — старший ерей великої Неіт, пан твого пана, післав нас сюди. Мусять там бути дивні письма в тій скрини, бо инакше Неітготеп не був би нам зробив тої чести і не казав еї принести.

— Але я не допущу до того, щоби хтось розкрадав майно мого пана, великого лікаря Небенхарі! — викрикував старий. — Я вже знайду собі право, а хоч би менї й прийшло ся піти до самого короля!

— Стій! — крикнув тепер слуга сьвятинї. — То добре. Ви, люди беріть скриню та ідіть! Занесіть еї зараз до старшого ерея; а ти старий, мовчи і памятай собі, що і ти слуга мого пана, старшого ерея. Забирай ся до хати, бо завтра винесемо і тебе так, як нинї отсю скриню! — При сих словах луснув він так з цілої сили дверми, що старим кинуло до середини і его вже не було видко.

Перзи придивляли ся сій дивній супеpечці і зажадали від товмача, щоби він їм еї пояснив.

Зопірус засьміяв ся, коли довідав ся, що властителем тої скринї, котру забрав всемогучий старший ерей, есть той лїкар від очий, котрий задля хороби очий матери короля перебував в Перзиї, а котрого на дворі Камбізеса неконче любили з тої причини, був що він чоловіком дуже поважним і воркотливим.

[4]) Египетске слово „hon-f“ значить точно то само, що наше „Его Величество“.

Барт'я хотів спитати Амазіса, що то має значити то якесь дивне забиране чужої власности, але Ґіґес просив его щоби він не мішав ся до річий, котрі его нічого не обходять.

Коли вже дійшли були до самого замку — в Египті борзо вечеріе і темнота стала вже вкривати землю — почув Ґіґес нараз, що якийсь незнакомий чоловік вхопив его за одіж і задержав. Він оглянув ся і побачив, що той незнакомий поклавши палець на уста дав єму знак щоби він був тихо.

— Чи можна з тобою поговорити сам на сам і так, щоби ніхто не видів? — шепнув він до Крезусового сина.

— А тобі чого треба від мене?

— Не питай а відповідай борзо. Кляну ся Мітрою [5]), що маю тобі виявити важні річи!

— Ти умієш по перски? Отже ти не Египтиянин, як би того можна здогадувати ся по твоїй одежи?

— Я Перз; але кажи борзо: Коли можу поговорити з тобою, так щоби ніхто не видів?

— Завтра рано.

— То за пізно.

— Ну то за чверть години, коли стане зовсім темно, коло отсеї замкової брами.

— Буду ждати на тебе.

При сих словах щез той чоловік, а коли они зайшли до палати, відлучив ся Ґіґес від Барт'ї та Зопіруса, заткнув свій меч за пояс, попросив Дарія, щоби він так само зробив та пішов з ним і незадовго зійшов ся серед нічної темноти коло великого присїнка замку з незнакомим.

— Слава Аврамаздї, що ти тут! — відозвав ся той до молодого Лідийця по перски; — а хто той твій товариш?

[5]) Присяга на Мітру, бога сонця, уважала ся у Перзів особливо за сьвяту.

чистить збіже від всякого зела, а й гречку віддїлить черну від рудаку, так, що він мене зовсім вдоволив. Протов поручаю честним братям хлїборобам млинок п. Івана Плейзи (варстат знарядів господарских в Турцї під Коломиею) „Новий Модель“ тим більше, що він в порівнаню з фабричними виробами есть о много дешевший, а п. Плейзї складаю тут прилюдну подяку і **желаю при праци рук щастя** і здоровля. Дай Боже, щоби ми хлїбороби через честний Ваш виріб стали рівними з другими ученими народами. — *Лука Пилипишин*, господар і член Товариства „Днїстер“ в Чехах, повіт Броди.

Володим. Нак. в С.: 1) І ми тої гадки, що лїпше асекурувати ся на жите, як купувати льоси Правда, що при асекурациї на жите треба заедно платити і памятати на рати (премії), а при льосах можна відразу збути ся уплати (купити відразу) або платити лиш кілька або хоч би й кільканайцять рат, але за то користи нерівні. Асекурация забезпечуе на певно, а льос робить лиш велику надію. При асекурациї числить ся на певність, а при льосах на слїпе щасте. — 2) Товариство урядників, котре асекурує на жите то не львівске, але віденьске: „Erster Allgemeiner Beamten-Verein der österr.-ungar. Monarchie“ Wien I. Wipplingerstrasse Nr. 25. Єсть то солїдне, певне товариство оперте на взаїмности. В тім товаристві можуть асекурувати ся не лиш урядники державні, **але й приватні** урядники, сьвященики, учителї, адвокати, господарі, словом кождий хто хоче. — 3) Комбінациї можуть бути всїлякі, можна асекурувати себе, родину, діти; можна обезпечити собі по лїтах якусь постійну пенсию і т. п. Що було би для Вас догідне, того преці не можемо знати. Длятого наведем Вам лиш один примір після Тарифи I. згаданого товариства: Хтось хоче забезпечити для своєї родини по своїй смерти н. пр. 1000 Корон (500 зр.), платних зараз по смерти а найпізнїйше по скінченім 85-ім році житя. В такім случаю, коли єму н. пр. 30 лїт, то він мусить платити річної премії 22 К. 80 сот. або місячно 1 К. 90 сот. (95 кр.) Припустїм, що він заплатив лиш одну рату і вмирае, то родина дістае зараз 1000 К. або 500 зр. Коли хтось маючи 30 лїт, хоче обезпечити суму 2000 К. (1000 зр.) то мусить платити два рази тілько річної премії, що від 1000 К., отже 45 К. 60 с. (22 зр. 80 кр.) або місячно 3. К. 80 с. (1 зр. 90 кр.) Чим хто старший, тим більшу мусить платити премію. — **Фермоза:** 1) Почорнїлі або пожовклі емалїовані начиня не можна вже очистити, а то ось чому: Емалїовані начиня суть зелїзні. Від огріваня емалїя пукае, дістае, бодай вразу так тоненькі риси, що їх майже не видко голим оком. При вареню тоті риси розходять ся а поміж них достають ся части страви, котрі на споді пригарають і надають відтак емалїї білої краски. Коли же в таких начинях варить ся або держать ся кваси, то они крізь ті риси дістають ся до зелїза а тогди робить ся ржа і знов жовтава закраска або в сполученю з відповідними стравами, чорна. Длятого найважнїйша річ в тім: уважати на то, щоби емалїя не пукала борзо, отже до студеного начиня не наливати кипятку а до горячого студеної води, не лишати начине порожне на горячій печи, не шкребтати ножем або чимсь острим, уважати, щоби страва не пригарала і наконець чисто вимивати та не держати довго страв особливо квасних в таких начинях. Впрочім не дасть ся безвзглядно уникнути того, щоби емалїя не зіпсувала ся. Всему приходить конець, отже і емалїї. — 2) О скілько знаємо, польского такого підручника нема, а німецкий такий: Braunsdorf, Die Herstellung kunstlicher Blumen, A. Hartleben's Verlag, цїна 4 К. 40 с. Доставить Вам перша лїпша книгарня віденьска, н. пр. Wilhelm Frick, Hofbuchhandl. Wien I. Graben 27. — 3) Як охоронити скла від лямп (т. зв. коминки або цилїндри) від пуканя? На то есть лиш один дійстно практичний спосіб: осторожність. Все инше не придасть ся до нїчого. По засьвіченю лямпи не треба зараз відразу підсувати кніт високо; треба заждати аж скло розігріє ся. Коли ходить ся з лямпою треба уважати, щоби єї просто нести. Не говорити а особливо не їсти близько запаленої лямпи, бо часто буває що сли при говореню або при їдженю бриснути до страви в ротї, брисне навіть досить далеко на лямпу. Треба уважати, щоби в хатї не було мух і пауків, бо часом щось від тих зьвіряток капне на розпалене скло і оно пукне а люди відтак дивують ся і не знаючи причини кажуть, що то кепске скло. Наконець — і то дуже важна річ — купуючи скло треба добре придивити ся до сьвітла, щоби в склї не було сказ і міхурців, бо тогди скло неоднаково розширае ся при огріваню і часто пукае. А ще й то запамятайте собі, що завсїгди треба цилїндер добре і рівно засадити на лямпу, та мати ще в запасї, особливо на селї другий, бо коли цилїндер пукне а нема другого, то нераз хоч би й в містї, хоч лягай зараз спати. — **М. Гайк. і Йос. Михал в Пол.:** Тепер вже за пізно бо наука в школах фахових вже розпочала ся. але в осени треба хлопця конче віддати до такої школи коли він мае здібности; вік єго як-раз такий якого вимагае ся. Для него надае ся або краєвий варстат для столярства і токарства в Станїславові, або (може ще лїпше) ц. к. школа для промислу деревного в Коломиї. В Коломиї можна би досить легко удержати ся але на перший початок треба би конче щось мати. Хлопець міг би може примістити ся в тамошній бурсї і дістати стипендию. Добре би там порадити ся може професора при рускій ґімназиї п. Макарушки і попросити єго помочи. То само далось би може зробити і в Станїславові а там знов удати ся о пораду до проф. Заклиньского. Але чи тут чи там, то треба старати ся о то ще перед вакациями при кінци шкільного року, щоби забезпечити місце в якій бурсї, хоч би на разї за доплатою, і завчасу підчас вакаций подати просьбу до заряду дотичної бурси а відтак з початком року шкільного вписати хлопця до котроїсь з тих шкіл. Пригадайте ся в половинї червня сего року, тогди порадимо Вам докладнїйше, скоро рішите ся, де маєте віддати хлопця. — **Миколай Глек в Олешицях:** Такої книжки нема, отже й годі подати цїну. — **Ч. 100. П. Т. Г.:** 1) Можете научити ся, скоро знайдете когось при компанії або взагалї в своїм полку такого, хто буде добре знати по німецки (н. пр. якого Німця, кольонїста, або хоч би й образованого жида) і схоче для науки розмавляти з Вами. До того ще можете помагати собі книжкою. — 2) По вислуженю у войску можете подати ся до жандармериї. Служба там не така легка, як кому здае ся, а в деяких сторонах і як до хвилї навіть дуже тяжка. Школа для жандармів есть у Львові. Впрочім всего що до жандармериї довідаете ся, коли вислужите у войску. Чи лїпше ковальство? — Як для кого і як коли. Часом сто разів лїпше бути ковалем як жандармом, а часом знов на відворот. — 3) На сверблячку не можемо радити, бо не знаємо що есть: порадьте ся лїкаря. **Кл. Кр. К. почта Ко***:** Ви мабуть нїколи доси не читали тих остережень, які ми давали в „Переписцї для всїх“. Тепер можете шукати вітра в поли. Чи будете з тим якимсь Урбаном в Берлинї процесувати ся. Здае ся, що Ви навіть не маете льосів, лиш якийсь пустий папір, себ то проспект, за котрий будете платити без кінця рати. Коли хочете то пришлїть всї папери які маете за рецепісом і марки на відослане а ми Вам скажемо як річ мае ся. Чи не посилаете Ви гроший до Будапешту, а той Урбан сидить десь в Берлинї? Коли так, то найлїпше не платїть нїчого. Лїпше вже стратити менше як богато. — **Надія:** Італїян. льос черв. хр. 11728 витягнений в амортизациї давнїйше; прочі не витягнені. — **Чит. Нар. Час в Трій:** Не витягнені. — (Дальші відповіди пізнїйше).

☛ (Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок, анї карт кореспонденцийних до відповіди.

— Мій товариш, Ахеменід [6]) з роду, Дарій, син Гістаспа.

Незнакомий поклонив ся глубоко і сказав: То добре, я вже побоював ся, що то якийсь Єгиптиянин прийшов з тобою.

— Нї, ми самі і хочемо почути, що ти нам скажеш. Але не говори довго. Хто ти, і чого тобі треба?

— Я називаю ся Бубарес і був за великого Кироса бідним сотником. Коли ми заняли Сардес, місто твого батька, вільно нам було зразу рабувати; але твій батько просив Кироса, щоби він дав тому спокій, бо коли він взяв вже Сардес, то значилоби, що він сам себе грабить, але не его, давного властителя. Тогди було під карою смерти наказано, щоби всю грабіж повіддавати сотникам, а тим знов наказано позносити на торговицю всї дорогоцїнности які би їм повіддавано. Отже тогди лежали цїлі купи золотих і срібних посудин, цїлі гори жіночих і мужеских окрас густо виложених дорогими каменями...

— Борзо, борзо; ми не маємо богато часу! — перебив Ґіґес оповідачеви.

— Правду кажеш! Треба коротко розповісти! Я взяв був собі шкатулку від мастий, виложену густо дорогими каменями в замку твого батька і мусїв за то наложити головою. Кирос хотів мене стратити; але Крезус вступив ся за мною у свого побідителя і уратував менї жите. — Кирос пустив мене на волю, але оголосив мене чоловіком без чести. Так отже завдячую твому батькови жите; але в Перзиї я вже не міг бути, бо нечесть важко на менї спочила. Смирнейским кораблем поїхав я на Кипер. Там вступив я знову до войска, научив ся по грецки і єгипетски, воював проти Амазиса, аж Фанес взяв мене в неволю і привіз сюди. Я служив завсїгди при кінноті. Мене прилучили до невільників, що мали ходити коло королївских коний. Я відзначив ся і по шести роках став надзирателем стайнї, а як менї і не жило ся, я все-таки нїколи не забув на то, що я винен вдячність твому батькови. Тепер черга на мене, єму добре зробити.

— То розходить ся о мого батька? — Говориж, кажи, розповідай!

— Зараз Чи Крезус оскорбив наслїдника престола, Псамтіка?

— Хиба би я не знав.

— Твій батько сегодня вечером у Родопіси в Навкратіс.

— А ти то звідки знаеш?

— Я чув то від него самого; бо я ішов за ним нинї рано аж до лоди, щоби єму віддати поклін.

— І ти осягнув свою цїль?

— Осягнув. Він ще й почтив мене кількома ласкавими словами, але не міг мене довго слухати, бо єго товариші були вже на лоди, коли він прийшов. На борзї сказав менї єго невільник Сандон, котрого я знаю, ще лиш то, що їдуть до Навкратіс до еллиньскої женщини, котру називають Родопіс.

— Він сказав правду.

— Отже треба борзо ратувати. В часї коли торговиця була повна [7]), поїхало звідси десять возів і дві барки з етіопскими вояками під проводом одного єгипетского сотника потайком до Навкратіс, щоби в ночи обступити дім Родопіси і єї гостий половити!

— Зрада! — відозвав ся Ґіґес.

(Дальше буде).

---

6) Ахеменідами звали ся королї і споріднена з ними шляхта, що походили від Ахеменеса, після клинового письма „Гакгамавіс“.

7) Греки означали час перед полуднем після руху на торговици: „коли торговиця була повна“ і „коли торговиця була порожна“. Котра то була година, годї знати.

15 кр. — кожда серия 10 штук

Збірка історичних портретів в видї листової марки, величина 60×27 мілїметрів, ритованих на стали, одинокий підручник для молодежи. Для замовлень з провінциї треба дочислити порто з реком. 15 кр.

Адмінїстрация „Нар. Часописи“.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ІНСЕРАТИ.

Для Львова і Г[illegible]чини
головний склад і експедиция
WARSZ. TYGODNIKA ILLUSTR.
находить ся
у Львові, в пасажу Гавсмана ч. 9.
Аґенция дневників і оголошень
принимає також
пренумерату і оголошеня до Warszawsk-ого Tygodnik-a Illustr.

„КУХАРКА РУСКА“

одинока знаменита книжка в рускій мові з приписами вареня — обіймає:
приписи на всї СТРАВИ МЯСНІ, всїлякі зупи, мучні страви, страви рускі, огородовини, неввичайні соси, приладжуванє шинок, набілу; ради для господинь конче потрібні і т. и.

Цїна 70 кр.

Можна купити в книгарни рускій у Львові.

По присланю перекавом почтовим 76 кр. висилає посилку franco „НАРОДНА ДРУКАРНЯ“ **Ст. Манецкого** і Спілки у Львові, ул. Коперника ч. 9.

Ново отворена
Аґенция дневників і оголошень
у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9.
принимає
ОГОЛОШЕНЯ
до всїх дневників
по цїнах ориґінальних.
До
„Народної Часописи“ і „Ґазети Львівско
може принимати анонси виключно лиш ся Аґенция.

ПОБІЛЬШЕНЯ ФОТОГРАФІЇ

цїлком вірні ориґіналови аж до природної величини артистично виготовлені. — В паспарту.
Цїна за портрет величини 37x45 цм. разом з портом і опакованєм **5 зр. 10 кр.,** в хороших рамах **9 зр. 60 кр.** (аж до 5-тьох клґр. франко).
Замовленя приймає А. ЛЯНДОВСКИЙ
Львів, Пасаж Гавсмана.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень
Пасаж Гавсмана ч. 9,
принимає оголошеня до всїх дневників
і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарні В. Л[illegible]ського під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).